

شنبه ۱۶ اسفند ۱۳۹۹ | ۲۲ رجب ۱۴۴۲ | ۶ مارس ۲۰۲۱

جام ملت‌های اروپا ممکن است با تغییرات جدیدی همراه باشد

یورو ۲۰۲۰، متمرکز در انگلیس؟

از این قرار بود مسابقات مراحل پایانی ازمحله نیمه‌نهایی و فینال در ورزشگاه ومبلی لندن برگزار شود و حالا انگلیسی‌ها پیشنهاد داده‌اند مراحل قبلی نیز به این کشور منتقل شود. روزنامه بیلد هم در بخشی از مطلب خود با اشاره به اینکه برنامه واکسیناسیون در بریتانیا از اکثر کشورهایی که قرار است میزبانی مشترک این مسابقات را برعهده داشته باشند جلوتر است، این ایده می‌تواند کارایی بهتری داشته باشد و منطقی‌تر خواهد بود. این روزنامه در شماره روز چهارشنبه خود نوشت: «در لندن قرار است سه دیدار مرحله گروهی، یک مسابقه دور یک‌هشتم و مسابقات نیمه‌نهایی و فینال برگزار شود و به احتمال زیاد هواداران نیز می‌توانند در ورزشگاه‌ها حاضر باشند. به همین دلیل ایده برگزاری متمرکز مسابقات بسیار خوب خواهد بود. آقای نخست‌وزیر! پیشنهاد ما این است که شما میزبان باشید و ما هم جام را می‌بریم. از نظر ما که این معامله هیچ مشکلی ندارد»

مخالفت یوفا جانسون به‌تازگی در گفت‌وگویی با روزنامه سان با ارائه این پیشنهاد گفته بود: «ما درحال حاضر میزبان بخش مهمی از این تورنمنت هستیم و دیدارهای نیمه‌نهایی و فینال یورو در لندن برگزار خواهد شد. اگر آنها موافق باشند می‌توانیم تمام تورنمنت را میزبانی کنیم و این به تصمیم یوفا بستگی دارد. اگر این نهاد با پیشنهاد ما موافق باشد می‌توانیم به‌سرعت مقدمات کار را فراهم کنیم.»

مونخ نیز قرار است میزبان ۴مسابقه از این تورنمنت باشد اما با توجه به شرایط کنونی و قوانین بسیار سخت و سختی که این کشور برای مهار کرونا در پیش گرفته، شاید برای اینکه هواداران بتوانند در ورزشگاه‌ها حضور داشته باشند از حق خود بگذرد و میزبانی را به انگلیسی‌ها واگذارد کند. درحال حاضر و طبق برنامه‌ای که اتحادیه فوتبال انگلیس در نظر گرفته، قرار است از ۱۵ماه ۷ می میلادی مجوز حضور ۱۰هزار تماشاگر در دیدارهایی که در ورزشگاه ومبلی لندن انجام می‌شود، داده شود که مقامات این اتحادیه امیدوارند این تعداد برای دیدارهای یورو ۲۰۲۰ به ۴۰هزار نفر برسد. به این ترتیب حدود نیمی از ورزشگاه پر خواهد شد و این اتفاق می‌تواند شور و هیجان را به مسابقات اضافه کند. برگزاری مسابقات در غیاب هواداران باعث شده به‌شدت از جذابیت آن کاسته شود

درفیوس؛ جوان‌ترین مالک فوتبال انگلیس

روبرت تاته

ترجمه: نوید صراف

تاکنون به این فکر کرده‌اید که زمانی که ۲۳ سال سن داشتید، مشغول به چه کاری بودید و با سودهای‌تان در آن مقطع چه بوده؟ احتمالاً بسیاری از ما در این بازه زمانی عمرمان مشغول تحصیل بوده‌ایم و به چیزهای هم جز اشتغال در فیلد تحصیلی‌مان فکر نمی‌کردیم اما ماجرا برای «کیریل لوئی درفیوس» بسیار متفاوت رقم خورده؛ پسری ۲۳ ساله که بیشتر سهام باشگاه «سائدرلند» را خریداری کرده و تبدیل به جوان‌ترین مالک و رئیس باشگاه در فوتبال انگلیس شده است!

کیریل که خانواده‌اش صاحب امپراتوری تجاری گروه «لوئیس

دراپس» هستند، از زمانی که با پدر مرحومش «روبرت لوئی درفیوس» به تماشای بازی‌های تیم «امپیک ماریس» – که پدرش تا زمان مرگ در سال ۲۰۰۹ مالک آن بود – می‌رفت، به فوتبال به طرز ویژه‌ای علاقه‌مند شد. با این حال « لوئی درفیوس» جوان به دنبال فروش تیم المپیک ماریس به میلیاردر آمریکایی «فرانک مک‌کورت»، به خودش قول داد که هیچ یک از اعضا خانواده‌اش دیگر در حوزه فوتبال فعالیتی نکنند چرا که از نظر او «ورزش» یک تجارت پوسیده و بسیار قدیمی به حساب می‌آمد. البته این وعده تا زمانی پابرجا ماند که «سائدرلند» تیم پنجم جدول رده‌بندی لیگ انگلیس به نام «کیریل مک‌جاری» با او وارد ارتباط شد و در نهایت اشتیاق طرفداران «گره‌های سیاه» کاپریل را از قول خود منصرف کرد.

او در گفتگو با روزنامه فرانسوی و معتبر «اکیپ» در همین خصوص گفت: «سائدرلند یک پروژه ویژه است؛ اشتیاق مردم اینجا من را یاد ماریس می‌اندازد. می‌توانگین تماشاگران سائدرلند از اینجا از تیم‌های لیگ برتری بیشتر است. این چیزها خریدنی نیست! در شهرهایی مثل زوریخ و موناکو هیچ کس علاقه‌ای به فوتبال ندارد. این امکان توسعه را محدود می‌کند. اما در انگلیس، با این اشتیاق بالا، هر چیزی ممکن است، هر روپایی در دسترس به نظر می‌رسد. اینجا می‌توان بزرگ کردن تیم را با قدرت وارد میدان شد. این‌ها فاکتورهایی بودند که من را از تصمیم پیشینم منصرف کردند.»

کیریل کسی است که از مدرسه شبانه‌روزی خود در سنگاپور برای تماشای دیدار المپیک ماریس با اینتر در سال ۲۰۱۲ پرواز کرد و به دنبال آغاز دوران حرفه‌ای خود در مستطیل سبز به عنوان بازیکن با مربی بود ولی مصدومیت این فرصت را از او گرفت. به همین منظور او برای حضور موفق در مدیریت ورزش، تصمیم گرفت راهی آکادمی بین‌المللی و خصوصی ریچموند (RIASA) شود تا «مدیریتی ورزشی بین‌المللی» که به صورت عملی پیاموزد. «کامران استید» از مسئولان رده بالای «RIASA»در خصوص او می‌گوید: «کیریل یک فوتبالیست حرفه‌ای و تکنیکی و یک جوان بسیار مودب و باهوش بود اما مصدومیت‌ها شانس او برای تبدیل شدن به یک ستاره بزرگ را ربود. حضور او در عرصه مدیریت تصمیم کاملاً درستی بود. شما با تنها چند دقیقه گفتگو با او می‌توانید بفهمید که شخصیتی بسیار رقابتی دارد. کیریل فردی شوخ‌طبع است و با شما بسیار شوخی می‌کند اما در این حال به برنامه‌هایش می‌انديشد. همین باعث می‌شود تک‌تک افراد به روش مثبتی عمل کنند.»

«لوئی درفیوس» هفته گذشته با اعلام تصاحب مالکیت تیم

یورو ۲۰۲۰

نیست و او همچنین از عزم جدی کشورش برای ارائه پیشنهاد برای میزبانی از مسابقات جام‌جهانی ۲۰۳۰ خیر داده است. این کشور پیش از این به‌دنبال کسب امتیاز میزبانی رقابت‌های جام‌جهانی ۲۰۱۸ بود اما در رقابت با روسیه شکست خورد و نتوانست به هدف خود برسد. حالا جانسون تصمیم دارد با بودجه‌ای ۲٫۸ میلیون پوندی مجدداً برای کسب میزبانی این مسابقات تلاش کند تا انگلیس برای نخستین‌بار از سال ۱۹۶۶ بتواند جام‌جهانی را در خانه برگزار کند. جالب اینکه تنها قهرمانی این کشور در جهان نیز به همان دوره برمی‌گردد و شاید این‌بار هم آنها امید دارند با کسب میزبانی شانس خود را برای فتح دومین جام‌جهانی بالا ببرند. جانسون دراین‌باره گفته است: «می‌خواهیم فوتبال را در سال ۲۰۳۰ به خانهاش برگردانیم. هدف من کسب میزبانی جام‌جهانی ۲۰۳۰ است تا این کشور بتواند اتفاقات فوق‌العاده‌ای را تجربه کند. با پایان این پاندمی دنیا نیاز به روزهای خوبی دارد و ورزش می‌تواند در این راه کمک کند.»

اگرچه این اتفاق در این کشور مورد استقبال قرار گرفته اما ادبیات نخست‌وزیر بریتانیا با انتقادها روبه‌رو بوده است. رد کو که یکی از اعضای اصلی کمیته کسب میزبانی المپیک۲۰۱۲ لندن بود و همچنین در ستاد این کشور برای درخواست میزبانی جام‌جهانی۲۰۱۸ نیز حضور داشت معتقد است استفاده از چنین کلماتی ممکن است در نتیجه نهایی این پیشنهاد تأثیرگذار باشد. او می‌گوید: «اینکه نخست‌وزیر می‌گوید فوتبال به خانهاش می‌آید با اینکه مدام به دنیا بگویم که این ورزش را ما ابداع کردیم راه مناسبی برای تلاش در زمینه کسب میزبانی نیست. پیش از این نیز چنین تردیدی در امتحان کردیم و نتیجه نداد. به‌نظر

یکی از مهم‌ترین دلایلی که نتوانستیم میزبان جام‌جهانی۲۰۱۸ شویم همین موضوع بود که بیش از حد به این موضوع تأکید کردیم. این کلمات برای هواداران فوتبال بسیار خسته‌کننده شده و بهتر است از آن اجتناب کنیم. ما باید پیشنهادهای کامل و جامع ارائه کنیم و بیش از حد روی اینکه ما مهد فوتبال هستیم تأکید نداشته باشیم.»

پیشنهاد اولیه باید سال آینده ارائه شود اما بریتانیا که شامل انگلیس، ولز، اسکاتلند، ایرلندشمالی و جمهوری ایرلند است، تصمیم دارد خیلی زودتر مقدمات آن را آماده کند و کاملاً برای این تلاش مهیا باشد. آنها در قدم نخست ۲۵میلیون پوند را برای ترمیم زیرساخت‌های فوتبال در این کشور اختصاص داده‌اند و درنهایت قرار است این مبلغ به ۵۵۰میلیون پوند افزایش یابد تا بریتانیایی‌ها خود را به‌عنوان مدعی جدی کسب این میزبانی معرفی کنند.

این کشور آخرین‌بار در سال۹۶ میزبان یک تورنمنت مهم فوتبالی بود و پس از آن تنها المپیک۲۰۱۲ در لندن برگزار شد. پس از شکست در کسب میزبانی این مسابقات در سال۲۰۱۸ و اهدای میزبانی این مسابقات در سال۲۰۲۶ به کانادا، آمریکا و مکزیک، در سال ۲۰۳۰ نوبت به اروپا خواهد رسید تا برای میزبانی این تورنمنت مهم شانس خود را آزمایش کند مگر اینکه یک کشور آفریقایی برای این اتفاق پیش‌قدم شود که در شرایط کنونی کمی بعید به‌نظر می‌رسد.

اخبار

نجات‌یافته پرواز مرگ دوباره زنده ماند

معجزه دو بار اتفاق می‌افتد

۲۸توامبر سال ۲۰۱۶ در تاریخ فوتبال جهان به روز سیاه معروف شد، روزی که پرواز نماینده برزیل در فینال کوپاآمریکا بعد از پرواز از این کشور دیگر در زمین نشست تا شب و روز سیاهی برای طرفداران و اعضای خانواده این کاروان رقم بزند.

خبرهای زیادی پیرامون دلایل رخ دادن این حادثه منتشر شد اما مهمترین دلیل سقوط هواپیما، به اتمام بنزین و سوخت برمی گشت که این موضوع خشم مردم و هواداران چابه‌کوتنزه را برانگیخت و پلیس نیز تحقیقات خود را در این رابطه و یافتن مقصران احتمالی آغاز کرد گرچه با گذشت چند سال هنوز خبر دقیقی از مسببین این اتفاق در بیرون درز نکرده است. پیدا شدن جعبه سیاه هواپیما مود آن بود که مهندس پرواز بارها از به پایان رسیدن سوخت خبر داده اما برج مراقبت اعلام کرده که ترافیک هوایی شدیدی وجود دارد و یک هواپیمای دیگر نیز به علت مشکلات مکانیکی از مسیر خود منحرف شده و به علت اینکه این هواپیما زودتر شرایط بحرانی خود را به اطلاع برج مراقبت رسانده است، به هواپیمای حامل بازیکنان تقدم دارد.خلبان مستاصل و ناامید، در آخرین لحظات از به پایان رسیدن کامل سوخت پرده برداشته و چند دقیقه بعد از آن و با قطع شدن ارتباط، هواپیما چند حرکت مارپیچ در هوا داشته و بعد از آن سقوط کرد.

در این حادثه تلخ ۷۱ نفر از سرنشینان حاضر در هواپیما جان خود را از دست دادند که ۱۹ نفر آنها شامل اعضای باشگاه چاپکوتنزه می شد.

اما روز چهارشنبه منابع مختلف یک خبر باورنکردنی را منتشر کردند؛ جایی که مشخص شد یکی از افرادی که در این حادثه جان سالم به در برده بود، در یک اتفاق مشابه باز هم از چنگال مرگ فرار کرده است. این حادثه در منطقه کوچابامبا بولیوی ۲۱ کشته از خود به جای گذاشت که بازهم این جوان ۳۰ ساله یکی از نجات یافتگان لقب گرفت. به نظر می‌رسد این شخص که تومیری نام دارد تنها کمی زخمی شده و مشکل چندانی او را تهدید نمی‌کند چرا که خواهرش نیز این مسئله را تأیید کرده است و مدعی شده وی بعد از این حادثه فقط با برخی جراحات روبرو شده است. تومیری درباره آخرین فرار باورنکردنی خود با رسانه های محلی صحبت کرد: «کمی احساس خواب آلودگی می کردم و با تلفن همراهم موسیقی گوش می دادم که صدای جینگ مردم را شنیدم. تنها کاری که می توانستم انجام دهم این بود که روی صندلی جلوی خودم قرار بگیرم، شانه هایم را باز کنم و به پنجره تکیه دهم.

من نمی توانم باور کنم که چه اتفاقی افتاده است. از ناحیه بازو آسیب دیدم و فعلاً نمی توانم آن را بلند کنم اما به من گفته اند کم کم بهبود خواهم یافت. من یک زخم روی زانوی خود نیز دارم و این همه مشکل من است.»

همانطور که گفته شد در این حادثه ۲۱ نفر جان خود را از دست دادند و بنا بر گزارشات به جز تومیری ۲۹ نفر دیگر زخمی شده اند.

اعداد عجیب؛ آمارسازی به سبک پپ

منچسترستی دیوانه‌وار در حال قلع‌وقمع حریفان است. گواردیولا و بازیکنانش در هفته‌های اخیر مدعیان یا تیم‌های بزرگی مثل تاتنهام، آرسنال، لیورپول، وستهم، ولوز … را هم برده‌اند که برد ۴بریک پریشم مقابل گرهبسیاه خود یعنی ولورهمتیون بیست‌ونهمین برد پیاپی آنها در همه رقابت‌ها بود. به‌قدری ترساک است که در ۱۰بازی آخر خود حتی یک دقیقه هم از حریفان عقب نبوده و همه ۱۷۰۰میلیون بدون احتساب وقت‌های تلف شده را از دست می‌پای به بازی مساوی جریان داشته. فقط آرسنال در فصل ۹۹–۱۹۹۸چنین آماری از خود بر جای گذاشته بود. سیتی با ۲۱برد در ۲۱بازی اخیرش ۵۵گل وارد دروازه رقیبا و تنها ۸گل دریافت کرده که ۱۳بار از این ۲۱مسابقه دروازه‌اش را بسته نگه داشته است. خریدهای چند ۱۰میلیون یورویی در خط دفاعی جواب داده و ریخت‌پاش به پای بازیکنانی نظیر روبن دیاز، لاپورت، کایل واکر … به چنین ستاوردی ختم شده و البته رهایی از شر مدافعانی پراشتباهی مثل اوتامندی، روج روبن دیاز و جان استونز در ۱۷بازی که در کنار هم به میدان رفته‌اند، ۵گل به ثمر رسانده‌اند و تنها ۴گل دریافت کرده‌اند. من‌سیتی با یک برد دیگر به رکورد ۲۲برد پیاپی رنال مادرید در سال۲۰۱۴ می‌رسد که البته بازی بعدی این تیم داربی منچستر و مقابل مدعی شماره ۲ قهرمانی در این فصل لیگ برتر است. برد در این دیدار و یک برد دیگر در بازی بعدتر مقابل فولام می‌تواند رکورد بردهای پیاپی سیتیزن‌ها را با رکورد ۲۳برد پیاپی بایرن‌مونخ در فصل قبل برابر کند، البته درصورت رسیدن به چنین رکوردی، باز هم با رکورد جدول رکوردداران قرار گرفت. این رکورد بردهای پشتم‌آژاکس در سال۱۹۹۵ به ۲۵برد بود و رکورد عجیبی که همین تیم هلندی در فصل ۲۲–۱۹۷۱بر جای گذاشت و در ۲۶دیدار پشت‌سرهم در همه رقابت‌ها برنده شده بود. سیتی با پیروزی برابر ولوز در لیگ برتر هم از رکورد ۱۴پیروزی پیاپی آرسنال در فصل ۸۸–۱۹۸۷اوپرستون در فصل ۹۳–۱۸۹۲عبور کرد و به‌تنهایی با ۱۵پیروزی در صدر جدول رکوردداران قرار گرفت. این دویست‌ونهمین پیروزی گواردیولا در منچسترستی است که این دستاورد در ۲۷۲بازی به‌دست آمد و این سریع‌ترین زمانی است که یک مربی در انگلیس به ۲۰۰پیروزی رسیده است. مورینیو با چلسی در ۲۰۹مسابقه به ۲۰۰برد دست یافته بود. خود گواردیولا درباره رکوردها و نتایج تیمش به طعنه می‌گوید که اینها به‌دلیل ولخرجی و پول زیاد برای خرید بازیکن است اما او با همین ریخت‌پاش‌ها در فصل قبل نتایج گرفت و در ابتدای فصل هم تره بدی دروقتی داشت و حتی به نرسستیتی شارب باخت. به‌طور مثال ارزش نیمکت این تیم در بازی برابر وستهم که ۲بر یک بردند ۵۰۰میلیون بود؛ رحیم استرلینگ ۸معیلیون، گابریل ژموس ۳۸، امریک لاپورت ۷۹، رودری ۸۷میلیون، برناردو سیلوا ۶۰، پنجامین مندئ ۱۲میلیون، کانسلو ۸۴، استفن ۱۰میلیون یورو که اینها جدا از ارزش بازیکنانی بود که در ترکیب حضور داشتند. منچسترستی اکنون در ۲۸بازی پیاپی در تمام رقابت‌ها شکست نخورده است (۲۵برد و ۳مساوی) که با رکورد خود در فاصله آوریل و دسامبر ۱۷۰۱زیربازی کرده است.

آیا داوران علیه منچستر یونایتد شده‌اند؟

قضیه منچستر یونایتد، پنالتی‌ها و تئوری‌های توطئه چیست؟ سال‌ها آنها به‌عنوان باشگاهی شناخته می‌شدند که داوران در محوطه جریمه با آنها مهربان بودند. آنها حالا می‌گویند به‌دلیل نفوذ دیگران برای‌شان پنالتی گرفته نمی‌شود.

اول قضیه یورگن کلوپ پیش آمد که ادعا کرد: «در دو سال اخیر برای منچستر یونایتد بیشتر از ۵ سال و نیم دوران حضور من در لیورپول پنالتی گرفته‌اند.» البته این حرف او کاملاً درست نبود. در زمانی که کلوپ این حرف را زد، لیورپول در ۱۹۹ بازی در لیگ برتر زیر نظر این مربی آلمانی، از اکتبر ۲۰۱۵، ۳۰ ضربه پنالتی شده بود. یونایتد از دسامبر ۲۰۱۸ که اوله‌گنوار سولشر به این تیم پیوست، در ۷۵ بازی در لیگ ۲۷ پنالتی داشت.

سولشر بلافاصله کلوپ را متهم کرد که نقشه‌ای شریانه‌تر در سر دارد و هدفش این است که روی داوران تأثیر بگذارد. در جریان تساوی نامیدکننده یونایتد با وست‌بروم در ماه گذشته، در ابتدا یک پنالتی برای یونایتد گرفته شد اما پس از بازبینی ویدئویی، نظر داور برگشت. هری مگوایر، کاپیتان تیم به این اشاره کرد که صحبت‌های کلوپ تأثیری جدی روی تصمیمات داوران بازی‌های یونایتد گذاشته است. مگوایر در پیامی که آشکارا خطاب به کلوپ بود گفت: «از وقتی افراد سایر تیم‌ها درباره ما حرف زده‌اند، اوضاع اینطور شده است.» همیشه راحت‌تر است که برای بدقابلی‌های‌تان، انگشت اشاره را به سمت فرد دیگری بگیرید اما آیا مگوایر، سولشر و یونایتد حرف درست را می‌زنند؟

پیش از صحبت‌های کلوپ، یونایتد در ۲۵ بازی صاحب ۱۱ پنالتی شده بود. از آن هنگام تاکنون در ۱۶ بازی تنها دو پنالتی برای‌شان گرفته شده است. آیا این تصادفی است؟ احتمالاً بله. تردیدی نیست که در هفته‌های اخیر یونایتد خوش‌شانس نبوده اما سولشر مطمئن است این حرف‌ها روی تصمیماتی که علیه تیمش گرفته شده تأثیرگذار بوده است. در بازی یونایتد و چلسی در این هفته هم یک پنالتی آشکار برای تیم سولشر گرفته نشد. بازی با تساوی بدون گل به پایان رسید و یونایتد دو امتیاز حیاتی را در کورس قهرمانی از دست داد. توپ در محوطه جریمه چلسی به دست کالوم هادسون-آودوی برخورد کرد. با ۶۰ میلیون خرید، او به تیمش پیوست، اما استوارت اتول، داور مسابقه، حاضر به اعلام پنالتی نشد. او البته صحنه را با VAR بررسی کرد و حتی کمک‌داوران ویدئویی هم به او گفتند این صحنه پنالتی است اما اتول تصمیم خود را تغییر نداد و این باعث خشم سولشر شد و بسیاری از بینندگان هم تعجب کردند.

حتی مارک کلاتنبرگ در مقاله‌اش در اسپورتنس‌میل نوشت برایش حیرت‌انگیز بوده که داور صحنه را پنالتی نگرفتند: «دست هادسون-آودوی در وضعیت غیرمعمول قرار داشت و توپ به‌روشنی به دست او برخورد کرد.» سولشر که عصبانی بود به صحبت‌های پیش از بازی باشگاه چلسی درباره هری مگوایر اشاره کرد. آنها مطلبی منتشر کرده بودند که در آن نوشته شده بود این مدافع در نبردهای اخیر با چلسی از نظر VAR شانس آورده است و «نفوذ باشگاه‌های دیگر» باعث شده تصمیمات مهمی علیه تیم‌شان گرفته شود.

سولشر گفت: «از اینجا هم می‌شد دید که خطای هند اتفاق افتاده است. آن‌وقت آنها علیه ما مطلب می‌نویسند و می‌گویند مدافع ما هند می‌کند. این اتفاق دو امتیاز را از ما گرفت. من نمی‌خواهم جنجال ایجاد کنم اما اوضاع اینگونه درست نیست. همه درباره نفوذ باشگاه‌های دیگر حرف می‌زنند و پیش از بازی درباره VAR و هری مطلب در وب‌سایت آنها گذاشته می‌شود. این کار باعث می‌شود داوران تحت تأثیر قرار بگیرند. شما می‌توانید بخوانید که درباره هری مگوایر چه گفته‌اند و چه فشاری روی داوران آورده‌اند تا برای من پنالتی بگیرند. ما بدیدیم یک مربی، که فرانک بود، همه این ماجراها را شروع کرد. حرف‌های زیادی درباره پنالتی‌های ما می‌زنند، در حالی که تردیدی نیست که امروز باید یک پنالتی به سود ما گرفته می‌شد.»

یونایتد قربانی یک تصمیم جنجالی شد اما حتی سولشر هم پذیرفت تیمش به اندازه کافی فرصت خلق نکرد تا شایسته پیروزی باشد. پس گفتن اینکه این پنالتی دو امتیاز از آنها گرفت، بیش از هر چیزی یک فرضیه است، نه چیز دیگر. کسی چه می‌داند، اگر یونایتد پنالتی را می‌گرفت و آن را گل می‌کرد، احتمالش نبود که چلسی دست به حملات گسترده بزند و گل مساوی را به ثمر برساند؟ قابل درک است که یونایتد‌ها از آن تصمیم خاص مقابل چلسی عصبانی باشند اما پنالتی‌های دیگری که ادعا دارند برای‌شان گرفته نشده، بسیار مهم‌تر از این بوده‌اند.

اما ماجرای یونایتد چندان گریه‌وار نیست. اگر دو پنالتی مقابل چلسی و وست‌بروم گرفته می‌شد، آنها بیشترین تعداد پنالتی در این فصل لیگ برتر را داشتند. یونایتد حالا به‌جای ۱۰ پنالتی، ۸ پنالتی زده است و در رده دوم جدول بیشترین پنالتی‌ها قرار دارد. آنها نباید خیلی ناراحت باشند، حتی اگر این احساس را داشته باشند که همه علیه‌شان هستند.

منچسترستی دیوانه‌وار در حال قلع‌وقمع حریفان است. گواردیولا و بازیکنانش در هفته‌های اخیر مدعیان یا تیم‌های بزرگی مثل تاتنهام، آرسنال، لیورپول، وستهم، ولوز … را هم برده‌اند که برد ۴بریک پریشم مقابل گرهبسیاه خود یعنی ولورهمتیون بیست‌ونهمین برد پیاپی آنها در همه رقابت‌ها بود. به‌قدری ترساک است که در ۱۰بازی آخر خود حتی یک دقیقه هم از حریفان عقب نبوده و همه ۱۷۰۰میلیون بدون احتساب وقت‌های تلف شده را از دست می‌پای به بازی مساوی جریان داشته. فقط آرسنال در فصل ۹۹–۱۹۹۸چنین آماری از خود بر جای گذاشته بود. سیتی با ۲۱برد در ۲۱بازی اخیرش ۵۵گل وارد دروازه رقیبا و تنها ۸گل دریافت کرده که ۱۳بار از این ۲۱مسابقه دروازه‌اش را بسته نگه داشته است. خریدهای چند ۱۰میلیون یورویی در خط دفاعی جواب داده و ریخت‌پاش به پای بازیکنانی نظیر روبن دیاز، لاپورت، کایل واکر … به چنین ستاوردی ختم شده و البته رهایی از شر مدافعانی پراشتباهی مثل اوتامندی، روج روبن دیاز و جان استونز در ۱۷بازی که در کنار هم به میدان رفته‌اند، ۵گل به ثمر رسانده‌اند و تنها ۴گل دریافت کرده‌اند. من‌سیتی با یک برد دیگر به رکورد ۲۲برد پیاپی رنال مادرید در سال۲۰۱۴ می‌رسد که البته بازی بعدی این تیم داربی منچستر و مقابل مدعی شماره ۲ قهرمانی در این فصل لیگ برتر است. برد در این دیدار و یک برد دیگر در بازی بعدتر مقابل فولام می‌تواند رکورد بردهای پیاپی سیتیزن‌ها را با رکورد ۲۳برد پیاپی بایرن‌مونخ در فصل قبل برابر کند، البته درصورت رسیدن به چنین رکوردی، باز هم با رکورد جدول رکوردداران قرار گرفت. این رکورد بردهای پشتم‌آژاکس در سال۱۹۹۵ به ۲۵برد بود و رکورد عجیبی که همین تیم هلندی در فصل ۲۲–۱۹۷۱بر جای گذاشت و در ۲۶دیدار پشت‌سرهم در همه رقابت‌ها برنده شده بود. سیتی با پیروزی برابر ولوز در لیگ برتر هم از رکورد ۱۴پیروزی پیاپی آرسنال در فصل ۸۸–۱۹۸۷اوپرستون در فصل ۹۳–۱۸۹۲عبور کرد و به‌تنهایی با ۱۵پیروزی در صدر جدول رکوردداران قرار گرفت. این دویست‌ونهمین پیروزی گواردیولا در منچسترستی است که این دستاورد در ۲۷۲بازی به‌دست آمد و این سریع‌ترین زمانی است که یک مربی در انگلیس به ۲۰۰پیروزی رسیده است. مورینیو با چلسی در ۲۰۹مسابقه به ۲۰۰برد دست یافته بود. خود گواردیولا درباره رکوردها و نتایج تیمش به طعنه می‌گوید که اینها به‌دلیل ولخرجی و پول زیاد برای خرید بازیکن است اما او با همین ریخت‌پاش‌ها در فصل قبل نتایج گرفت و در ابتدای فصل هم تره بدی دروقتی داشت و حتی به نرسستیتی شارب باخت. به‌طور مثال ارزش نیمکت این تیم در بازی برابر وستهم که ۲بر یک بردند ۵۰۰میلیون بود؛ رحیم استرلینگ ۸معیلیون، گابریل ژموس ۳۸، امریک لاپورت ۷۹، رودری ۸۷میلیون، برناردو سیلوا ۶۰، پنجامین مندئ ۱۲میلیون، کانسلو ۸۴، استفن ۱۰میلیون یورو که اینها جدا از ارزش بازیکنانی بود که در ترکیب حضور داشتند. منچسترستی اکنون در ۲۸بازی پیاپی در تمام رقابت‌ها شکست نخورده است (۲۵برد و ۳مساوی) که با رکورد خود در فاصله آوریل و دسامبر ۱۷۰۱زیربازی کرده است.

روزنامه‌صبح ایران

امتیاز

۵

شماره ۳۱۶۲